

Side 6 citerede Udtalelse i Folketinget af Ministeren for offentlige Arbejder) — at Assistenten, som i Overgangstiden ansættes som Overassistent og har en relativt høj Levealder og Tjenestealder, straks faar tillagt en vis særlig Lønningsanciennitet. Udvalget har kunnet give denne Tanke Tilslutning og stiller derfor Forslag om, at Assistenten, der inden den 1. Januar 1931 udnævnes til Overassistent, og som ved denne Udnævnelse er fyldt 47 Aar og har over 30 Aars Tjeneste, medtager Anciennitet i Henseende til Beregning af Lønning i Overassistentklassen 1 Aar for hvert Aar, de er over 47 Aar og har over 30 Aars Tjeneste, dog højst 3 Aar.

ad 3. Udvalget er enig i, at Henførelsen til den nye Klasse maa være betinget af et vist Antal Tjeneste- og Leveaar, samt at Ansættelsen i Klassen iøvrigt skal foregaa ved Opslag og Udvælgelse paa tilsvarende Maade som nu for Kontrolørklassens og andre Avancementsklassers Vedkommende.

Med Hensyn til Alderen maa Udvalget mene, at Aldersgrænsen nedad maa sættes for Levealderen til 42 Aar og for Tjenestealderen til 25 Aar, idet det maa findes rimeligt, at Assistenten, der er indgaaet i Staten under Forventning om at kunne avancere indenfor et passende Aaremaal, men for hvem dette endnu ikke er sket efter 25 Aars Tjeneste, faar Mulighed for at kunne opnaa Avancement ved Udnævnelse til Overassistent. Da den gennemsnitlige Alder for Ansættelse som Elev ligger omkring det 17. Aar, vil Grænsen for Oprykning til Overassistent passende kunne sættes til 42 Aar.

Ligesom der bør fastsættes en Aldersgrænse nedad for overhovedet at kunne opnaa Avancement til Overassistent, maa det paa den anden Side efter Udvalgets Mening ogsaa tilstræbes, at de paagældendes Indtræden i den højere Stilling ikke udskydes til et saa sent Tidspunkt, at Administrationen ikke opnaar at drage den rette Nytté af deres Avancement og derved faa Ækvivalent for den højere Lønning i Overassistentstillingen. Det maa nødvendigvis blive noget af en Skønssag, hvor en saadan Aldersgrænse skal drages. Udvalget maa imidlertid finde, at en Grænse ved 55 Aar er passende, saaledes at paa den ene Side Assistenten, der er fyldt 55 Aar, i Almindelighed ikke kan forvente at blive udnævnt til Overassistent, medens paa den anden Side Fastsættelsen af Antallet af Overassistenter i de 3 Etater maa finde Sted ud fra det Synspunkt, at de til Avancement som Overassistent egnede Assistenten skulde kunne paaregne at opnaa denne Udnævnelse, inden nævnte Alder er overskredet.

Det bemærkes, at Udvalget ved Tjenestealder i denne Forbindelse har ment den samlede Tjeneste, vedkommende har haft i Staten som Assistent, Medhjælper og Elev, herunder saadan Tjeneste, der af Administrationen maatte være stillet lige med denne.

For de Assistenten, der tidligere har været ansat som Postbude eller Telegrafbude, foreslaar Udvalget, at der gives Ministeren Bemyndigelse til at dispensere fra Kravet om 25 Aars Tjeneste, idet de paa Grund af deres senere Ansættelse som Assistent i modsat Fald vil kunne blive ringere stillede end deres Kolleger.

Indtil Overgangsperioden er afsluttet, hvilket efter Udvalgets Opfattelse maa være Tilfældet efter Udløbet af ca. 2 Aar fra Lovens Ikrafttræden, mener man dog ikke, at Maksimumsgrænsen paa de 55 Aar kan lægges til Grund, da der over denne Alder for Tiden findes et Antal advancementsduelige Assistenten, som Ordningen skulde komme til Gavn. Paa den anden Side maa man dog holde for, at de allerældste Assistenten ikke bør kunne rykke op i den højere Lønningsklasse, bl. a. fordi en saadan Ordning vil være urimelig i Relation til Statens Pensionsbyrde. Efter Udvalgets Opfattelse bør Grænsen ikke sættes højere end 62 Aar, saaledes at Ansættelse som Overassistent udover denne Alder kun kan paaregnes at ske undtagelsesvis.